

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

CHÚA NHẬT LỄ LÁ VÀ THƯỜNG KHÓ

“Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con ?” (Mt 27,46)

HỎI :

1. Dân Do Thái rước Đức Giêsu vào thành có ý đồ gì ? Còn bạn, bạn “rước” Chúa vào cuộc đời có ý gì và “rước” mỗi ngày mấy lần ?
2. Bạn hiểu Tuần Thánh ? Có phải Thánh từ trong ra ngoài ? Thánh từng hơi thở và nhất cử nhất động đều thánh đúng không ?

Chúc cả nhà Tuần Thánh vui vẻ bình an, lúc nào cũng đầy Thánh nhá.

Tổ bày : Hôm qua thứ sáu 27/3/2026 với nhã ý của cha giáo Vinh Sơn, đến Núi Cúi gặp gỡ và chia sẻ với anh chị em nhóm DOCAT tĩnh tâm Mùa Chay hai ngày. Vì thế cho nên những tâm tình của **Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin**, sáng nay mới lên khuôn.

Không phải mè khen mè dài đuôi, mỗi lần trở về với nhóm Chia Sẻ Tin Mừng (Tin Mừng Phố Chợ, CNSĐT) vẫn thấy ấm áp gần gũi thân thương chân thật hơn. Có lẽ vì cái mắng sâu bên trong đó, cả nhà nhỉ ! Xin tạ ơn Chúa. ÔTC.

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú thím Hoàng Thu :

1/ Dân Do Thái rước Đức Giêsu vào thành là để đón một vị vua trần thế - người sẽ giải phóng họ khỏi ách đô hộ. Còn con, có những lần con “rước” Chúa vào cuộc đời là để xin ơn này ơn kia hoặc khi cần sự giúp đỡ. Nhưng hằng ngày con vẫn tập “rước” Chúa vào ở trong con và làm chủ đời con.

2/ Tuần Thánh là thời gian để con tưởng niệm mầu nhiệm Vượt Qua của Chúa Giêsu. Và cũng là dịp để con nhìn lại chính mình. Duy chỉ có Chúa mới là Đấng Thánh từ trong ra ngoài. Thánh từng hơi thở và nhất cử nhất động đều là Thánh ạ .

- Cô Huệ ở Úc : Trả lời câu hỏi của OTC

1) Chúa Giêsu vào trần gian, Ngài biết rõ con người, nay tung hô, mai đả đảo ; hôm nay long trọng đón tiếp, ngày mai chửi rủa và sỉ nhục. Vì thế, khi rước Chúa và đón tiếp Chúa vào trong cuộc đời, có Chúa cùng đồng hành, khi gặp may mắn hay khi đau thương khổ sầu, vẫn luôn trung thành cho đến cùng.

2) Tuần Thánh là tuần dành riêng để kính nhớ cuộc khổ nạn của Chúa. Những gì thuộc về Chúa đều là Thánh, như "Sách Thánh, Chén Thánh, Khăn Thánh v.v" Chúng ta chẳng tung hô trong Thánh Lễ là "Thánh, Thánh, Thánh...." Vì thế, có Chúa sẽ là Thánh, như Đức Mẹ khi chúng ta đọc Kinh Kính Mừng, "Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời.....," và cùng với các Thánh Nam Nữ ở trên

trời, đang hưởng hạnh phúc tuyệt vời bên Chúa. Vậy là OTC hỏi đúng quá rồi

- Sơ Nhung Thiện Bản Con xin đáp :

1. Mùa Chay - Mùa của Lòng Thương Xót Chúa, mùa con dành nhiều thời gian hơn chiêm ngắm Chúa Giêsu trên thánh giá, suy niệm Tin mừng sâu hơn để đụng chạm một Đấng tự nguyện hiến mạng vì yêu con, yêu đến lì lợm, yêu không bỏ cuộc khi gặp giới hạn của kiếp người. Chúa Giêsu tiến vào Đền Thánh, Ngài đi vào chặng cuối của cuộc đời mình với sự vâng phục thánh ý Chúa Cha trọn vẹn. Con luôn tỉnh thức (“rước”) nhớ có Chúa luôn ở với mình mỗi ngày nhiều hơn để qua những sự kiện, sự việc luôn biết lắng nghe và thực thi ý Chúa.

2. Tuần Thánh là Tuần của Tình Yêu tự hiến. Con dùng thời gian còn lại của Mùa Chay và Tuần Thánh này để tiếp tục cảm nếm Chúa thương mình và cứu độ mình thế nào. Những gì là Thánh đối với con nó gắn với Tình yêu và sự hy sinh.

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ ạ :

Khi con "rước" Chúa vào cuộc đời: • Con mời Chúa ngự trị thật sự làm Vua trong tâm hồn con, không phải để Chúa phục vụ ước mơ trần thế, mà để con phục vụ thánh ý Chúa, sống theo Tin Mừng, đón nhận thập giá. • “Rước” mỗi ngày bao nhiêu lần? Không phải chỉ một lần, mà liên li: sáng thức dậy dâng ngày cho Chúa, mỗi Thánh Lễ (nếu tham dự), mỗi lần đọc Lời Chúa, mỗi lần cầu nguyện ngắn, mỗi lần chọn tha thứ, bác ái.

2- Thánh không phải “làm ra bên ngoài” cho người ta khen, mà bắt nguồn từ trái tim. • Khi lòng yêu Chúa thật, sám hối thật, kết hợp với Chúa qua cầu nguyện và Bí tích, thì từng hơi thở, từng suy nghĩ, từng lời nói, từng việc làm đều trở nên thánh. • Không phải tự nhiên “mọi cử động đều thánh”, nhưng khi con sống trong Chúa và Chúa sống trong con, thì mọi sự dù nhỏ bé nhất cũng được Chúa thánh hóa

- Sơ Hà Xitô Bải Dâu

1) Giờ đã đến, Chúa Giêsu long trọng tiến vào thành Giêrusalem. Dân Do Thái hoan hô chúc tụng Chúa là Vua của họ. Nhưng chỉ mấy ngày sau họ lại hùa theo đám đông tố cáo đòi kết án vị vua họ vừa chào đón tưng bừng. Con rước Chúa vào để tiếp nhận nguồn sống Thần Lương dưỡng nuôi linh hồn con. Mỗi ngày con tham dự bàn tiệc Thánh để lãnh nhận Mình Máu Chúa trực tiếp trao ban cho con thường ngày... Ngoài bàn tiệc Hy Tế Thánh lễ con có thể rước Chúa vào cuộc đời con nhiều lần, mọi lúc mọi nơi nếu tâm hồn con quy hướng về Chúa, và con có lòng khát khao cần Chúa ở với con cùng đồng hành với con trong từng giây phút sống.

2/ Theo con Tuần Thánh có một ý nghĩa sâu sắc, với sự linh thánh. Trầm mặc sâu lắng trong bầu khí linh thiêng, mời gọi cùng đi vào cuộc thương khó của Chúa. Với khung trời ảm đạm. Cần lắng đọng tâm hồn. Các giờ kinh nguyện bớt đàn, bớt nhạc rộn ràng, bàn thờ bớt chưng hoa. Giảm hình thức bên ngoài, xoáy sâu vào nội tâm để cùng Chúa đi vào Vườn dầu năm xưa

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chi Xuân Ban Mê : Con xin Đáp :

1/. Ý đồ của người Do-thái muốn tôn Chúa Giê-su lên làm vua theo ý họ không phải theo ý muốn của Thiên Chúa. Mỗi ngày con rước Chúa vào lòng tâm hồn con tìm thấy bình an, con dâng linh hồn sự sống con trong tay Ngài, xin Chúa gìn giữ hướng dẫn con trong tư tưởng lời nói việc làm giúp con biết sống đẹp ý Chúa trong ngày mới này.

2/. Tuần Thánh không chỉ là một tuần lễ kỷ niệm lịch sử cuộc khổ nạn, cái chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su mà là hành trình tâm linh, mời gọi mỗi chúng con sống sự thánh thiện từ nội tâm sâu xa ra đến hành động tôn kính bên ngoài. Đời sống tâm linh đây là thời gian cao điểm để con suy niệm sâu sắc tình yêu của Chúa, hối cải và chạy tịnh để thanh tẩy tâm hồn.

- Chi Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Sự việc đó xảy ra như thế để ứng nghiệm lời Ngôn sứ : hãy bảo thiếu nữ xi-on: kìa Đức Vua người đang đến với ngươi, hiền hậu ngồi trên lưng lừa con (Mt 21,4-5) dân chúng người đi trước kẻ theo sau. Hoan hô con vua Đa-vít! chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa (Mt 21.9).

2/ Mỗi ngày con chỉ rước Chúa một lần thôi nhưng mà con kết hợp với Chúa mọi nơi mọi lúc. Nơi nào có Chúa hiện diện nơi đó là Thánh. Tuần Thánh để tưởng nhớ ơn cứu độ của Thiên Chúa ạ.

- Chi Liên Sóc Trắng

1. Dân Do Thái rước Đức Giê-su vào thành để tung hô Chúa như một vị vua trần thế nhưng sau đó lại tìm cách giết Chúa. Con rước Chúa vào cuộc đời để cùng với Chúa chia sẻ niềm vui đau khổ, khó khăn gian nan thử thách, dù đi đâu hay làm gì thì sống niềm tin yêu có Chúa hiện diện. Con rước Chúa ít nhất mỗi ngày một lần, có khi thì hai, nhưng khi con sống gắn bó mật thiết và nhớ Chúa luôn luôn thì từng giây phút con đang rước Chúa cách thiêng liêng .

2. Tuần Thánh là tưởng niệm cuộc khổ nạn và Phục Sinh của Chúa. Càng gắn bó mật thiết với Chúa bên trong cõi lòng thì sự thánh thiện của Chúa sẽ tự toát ra nơi thân xác làm cho con thấy Chúa thật gần nơi người anh em .

- Chi Hoa Tân Hóa :

1. Dạ. Ngày xưa người Do Thái rước Chúa vào thành với ý đồ rõ ràng. Họ muốn tôn Ngài làm Vua để dùng quyền năng đánh đuổi ngoại xâm, dành độc lập cho đất nước. Điều họ mong muốn không xấu, chỉ là không phù hợp với ý định của Thiên Chúa nơi Đức Giêsu. Ngày này con rước Chúa vào lòng nếu chỉ mong được lên Thiên đàng thì cũng giống người Do Thái xưa kia. Con rước Chúa vào cuộc đời là ao ước được sống sự hiện diện của Chúa mọi lúc, mọi nơi. Vì Ngài chính là tình yêu và hạnh phúc của con. Ngoài việc rước Chúa trực tiếp khi tham dự thánh lễ, con còn có thể dọn lòng đón nhận Ngài cách thiêng liêng mọi lúc mọi nơi. Chính Chúa sẽ lấp đầy nỗi lòng khao khát của con.

2. Cái gì thuộc về Chúa thì luôn là thánh. Tuần thánh là tuần đặc biệt nhất trong năm, vì tất cả đều hướng về Mầu nhiệm Tử nạn và Phục sinh của Đức Kitô. Đặc biệt là ba ngày Tam Nhật Thánh. Với niềm tin và với tình yêu thì con nghĩ tất cả những gì con làm với Chúa và trong Chúa thì đều là thánh ạ. Vì Ngài là Thánh nên chỉ khi ở trong Ngài con mới trở nên thánh ạ.

- Chi Miến Hồ Nai : Con xin chia sẻ.

Tương quan với Đức Giêsu như thế nào thì ý hướng của họ như vậy vì không có lòng tin nên bên trong là một ý đồ hưởng thụ ở cái nước thế gian chóng qua.

Vì Chúa là Đấng Thánh cực Thánh, nên mỗi lần Rước Chúa, hạnh phúc được Chúa sống với, ở với mỗi tương quan thêm sâu đậm, bên trong có Chúa là có đầy chất Thánh. Thánh trong hơi thở. Thánh trong nhất cử nhất động. Chất Thánh sẽ toát ra cuộc sống mộc mạc của con, khi con ý thức rằng Chúa đang có mặt ở bên trong, có Chúa ở cùng, là con có chất Thánh.

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin Đáp :

1- Dân Do Thái rước Đức Giesu vào thành Giêrusalem trong tiếng reo hò và chào đón của dân chúng để tôn Chúa làm Vua, vì Chúa đã làm nhiều phép lạ trong dân, nhưng có một số người kinh sư và lãnh đạo Do Thái kết án Chúa vì sự đố kỵ và ghen ghét. Chúa thỉnh lặng và vâng lời để gánh lấy tội lỗi của con người - Con rước Chúa vào tâm hồn con mỗi ngày ít nhất là một lần và

nhiều nhất là hai lần với sự khát mong của con là có Chúa ở cùng, ở với, và ở trong con luôn mãi. Có Chúa là có tất cả.

2- Thừa cha Tuần Thánh tưởng niệm cuộc thương khó của Chúa. Lễ lá là sự khởi đầu cuộc thương khó, bắt đầu những ngày phụng vụ của Hội Thánh, thứ năm tuần thánh Chúa lập bí tích Thánh Thể, thứ sáu tuần thánh tưởng niệm cuộc khổ nạn của Chúa, qua cuộc khổ nạn và sự phục sinh của Chúa, mang lại cho chúng con ơn cứu độ- chỉ có Chúa là Đấng chí Thánh, còn con người sống với Chúa Thánh thì sẽ nên thánh, và việc làm có Chúa Thánh thì sẽ được thành hóa. Chúng con cảm tạ Chúa vì tình yêu thương Chúa dành cho chúng con. Chúng con tin tưởng phó thác vào Chúa.

- Chi Huê Bạch Ngọc Đồng. Con xin trả lời :

Chúa luôn chạnh lòng thương với rất nhiều phép lạ... Nhưng từ đó, dân Do Thái lại muốn tôn Đức Giêsu làm vua, họ rước ngài vào thành, tung hô” vạn tuế con vua Đa Vít”. Còn con, mỗi sáng thức dậy, con đến dự tiệc Thánh Thể, Chúa hoà tan trong con, là nguồn sống ở cùng con...

Đỉnh cao phụng vụ là Tuần Thánh, qua các biến cố trình thuật : Ông Simon vác đỡ Thánh Giá Chúa, người trộm lành... Chúa chạm vào đầu đều trở nên thánh. Tình yêu Chúa chạm vào con mỗi ngày, biến đổi con, trước mặt Chúa con sẽ trở thành thánh trong Giêsu Vua Tình Yêu của đời con .

- Chi Hường Ngọc Đồng : Con xin chia sẻ..

Dân Do Thái rước Đức Giêsu vào thành vì họ đã thấy và chứng kiến những phép lạ mà Đức Giêsu đã làm và họ đã tung hô cho đến khi Chúa bị bắt thì chẳng còn ai tung hô và họ còn kết án Chúa. Còn con khi suy niệm bài Tin Mừng con cũng phải suy xét lại bản thân xem đức tin con có vững vàng và tin tưởng nơi Chúa tuyệt đối chưa ? Mỗi ngày khi thức giấc là con đã nghĩ ngay đến Chúa ? Đặc biệt là Thánh Lễ vì Thánh Lễ là trung tâm đời sống đạo của con mỗi ngày. Trong Mùa Chay này con luôn suy xét bản thân để chuẩn bị lãnh nhận chính Chúa và Tình Yêu Tuần Thánh cũng như lễ Phục Sinh. Sống với Chúa Phục Sinh như đuốc sáng, con sẽ cảm nhận được Ân ban của Chúa Thánh Thần soi dẫn cho con, để mỗi ngày con lại được hân hoan đón rước Chúa làm chủ cuộc đời con ... con xin tạ ơn Chúa đến muôn muôn đời.

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Tùng Nguyễn Dạ con xin trả lời:

Dân Do Thái rước Đức Giêsu vào thành, để tung hô Người là Đấng từ Thiên Chúa mà đến, vì họ chứng kiến nhiều phép lạ Chúa đã làm. Họ nghĩ đây là vị vua trần thế đem lại lợi ích cho họ hơn. Còn con “rước” Chúa vào cuộc đời con, để Chúa làm chủ con vì con nhận ra ơn cứu độ của Chúa. Con sống kết hợp với Chúa, con cảm thấy bình an cho dù con gặp biến cố. Mỗi ngày con rước Chúa một lần, đôi lúc hai lần ạ.

Dạ Tuần Thánh con sống tâm tình với Chúa hơn, suy gẫm cuộc đời Chúa: vì vâng lời, vì yêu, Chúa đã gánh hết tội

lên Thánh Giá. Chúa là Đấng Thánh. Theo Chúa sẽ được nên Thánh. Thánh Thánh Thánh... Amen. Cảm ơn ÔTC.

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chi Phương Mai Dakmil : Thưa Cha con xin trả lời ạ.

1/ Dân Do Thái rước Chúa để tung hô Chúa vì Chúa làm bao việc diệu kỳ và muốn Chúa làm Vua. Còn con rước Chúa vào lòng để Ngài làm chủ cuộc đời con để Người ở lại với con và con ở lại trong Chúa. Chúa thuộc về con và con thuộc về Chúa. Và rước mỗi ngày 1 lần, có khi 2 lần 1 ngày.

2/ Con hiểu Tuần Thánh là để tưởng nhớ cuộc khổ nạn và Tình yêu Chúa dành cho con và nhân loại, vì tội lỗi con người mà Chúa phải chịu nhục hình và chết tất tưởi trên Thánh giá. Tam nhật Thiên Chúa đã bày tỏ Tình Yêu nâng cách hạ mình rửa chân ; Lập Phép Bí tích Thánh Thể, rồi trao ban chức linh mục để tiếp tục Thánh lễ của Chúa trong Hy lễ Thập giá trên đồi Canvê.

Con cần sống Thánh không phải trong tuần này mà cả cuộc đời, cho dù có những mông dòn yếu đuối tội lỗi nhưng có Chúa đã đổ máu đào cứu chuộc con và toàn thể nhân loại. Cảm ơn Chúa với Tình Yêu cứu độ. Muôn đời con ca tụng.

- Chi Isave Mỹ Ban Mê

Dân Do Thái rước Chúa vào thành để tra khảo Chúa, còn con rước Vua vào lòng là con yêu mến Chúa và muốn Chúa đồng hành với con. Thánh là phải xa lánh tội lỗi và sống kết hợp với Chúa hằng ngày.

VI. NHÓM CBC – Cộng Đoàn Gặp Gỡ

- Anh Thiên Tam Hà :

1. NHÌN LẠI – Lắng nghe Lời Chúa Trong ngày Lễ Lá, dân chúng tung hô Đức Giêsu như một vị vua: “Hosanna! Con vua Đavít!” – họ trải áo, cầm lá mà rước Người vào thành. Nhưng chỉ ít ngày sau, cũng chính đám đông ấy lại hô lên: “Đóng đinh nó vào thập giá!” Và trên thập giá, Đức Giêsu đã thốt lên: “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?” (Mt 27,46) Một hành trình rất thật của con người: Từ tung hô → đến phản bội → đến thỉnh lặng của đau khổ.

2. HIỂU – Ánh sáng soi vào câu hỏi

Câu 1: Dân Do Thái rước Chúa với ý đồ gì? Họ rước Chúa với mong muốn trần thế: Muốn một vị vua giải phóng dân tộc. Muốn quyền lực, vinh quang, lợi ích trước mắt. Khi Chúa không đáp ứng kỳ vọng đó → họ quay lưng. Còn con thì sao? Con “rước Chúa” khi cần ơn, khi khó khăn? Hay rước Chúa để Ngài làm chủ đời con? “Rước Chúa” không chỉ là rước lễ trong Thánh lễ, mà còn là: Mỗi lần cầu nguyện. Mỗi quyết định sống theo Lời Chúa. Mỗi hành động yêu thương, tha thứ. Con sống ý thức: có thể “rước Chúa” mỗi ngày rất nhiều lần.

Câu 2: Hiểu thế nào là Tuần Thánh? Tuần Thánh không phải là: Chỉ đi lễ đông hơn. Chỉ đọc kinh nhiều hơn bên ngoài. Nhưng là: “Thánh từ bên trong”: Tâm hồn được biến đổi. Suy nghĩ, lời nói, hành động phản ánh Chúa “Thánh” không phải hoàn hảo ngay lập tức, nhưng là: Mỗi hơi thở biết sống có Chúa. Mỗi việc nhỏ làm với

tình yêu Thánh trong từng hơi thở – đúng, nhưng là hành trình, không phải khẩu hiệu.

3. SỐNG – Áp dụng vào đời sống Tuần Thánh này, mỗi chúng con có thể thực hành: Rước Chúa cách thật lòng. Không chỉ khi thuận lợi, mà cả lúc khó khăn. Ở lại với Chúa trong đau khổ. Khi thấy “Chúa im lặng” thì không bỏ Ngài. Sống thánh từ những điều nhỏ. Một lời nói hiền hòa. Một sự nhẫn nại. Một hành động yêu thương âm thầm.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức. Con xin thưa:

1. Dân Do Thái rước Đức Giê-su vào thành Giê-ru-sa-lem như một vị Vua “hoan hô con Vua Đa-vít. Còn, Đức Giê-su thì lại vào thành Giê-ru-sa-lem để hoàn tất cuộc khổ nạn, để thi hành Ý Chúa Cha bằng lòng chịu chết trên cây thập tự để cứu rỗi hết linh hồn mỗi người chúng con. “Rước” Chúa là trở nên giống Chúa, kết hiệp với Chúa: mỗi sáng dậy đọc kinh, đi làm đọc kinh, vui buồn sướng khổ cầu nguyện, công ăn việc làm khó khăn dâng lên Chúa, hiện diện chia vui sẻ buồn với những bạn bè trong những lúc khó khăn, nghe kinh nghiệm truyền giáo và sống đạo của các bậc ... ; dạy con cái tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh, tin tưởng vào lòng thương xót của Chúa.

2. Tuần Thánh là tuần dành riêng cho Chúa, để cảm nhận sâu sắc nhất Mầu Nhiệm Khổ Nạn và Phục Sinh của Đức Giê-su. Tư tưởng lời nói việc làm được thể hiện nhất quán, và vẫn vui vẻ bình an. Suy niệm về tình yêu – yêu đến cùng của Thầy Giê-su. Chuẩn bị tâm hồn cho Tam

Nhật Vượt Qua. Sống Mầu Nhiệm Thánh Thể, cảm nhận sự cô đơn của Thầy Giê-su trong vườn dầu, và chiêm ngắm Chúa Giê-su Thánh Thể. Suy Tôn Thánh Giá, đỉnh cao của sự khôn ngoan và ơn cứu độ xuất phát từ nơi Đức Giê-su. Chết với tội lỗi và cùng Phục Sinh với Thầy Giê-su trong đêm vọng Phục Sinh. Năm nào con cũng cảm nhận như thế !

- Anh Trác Sài Gòn :

A. Dân Do Thái rước Đức Giêsu vào thành — Ý đồ gì?

- Kỳ vọng chính trị: Muốn một Đấng Messia mạnh mẽ, giải phóng khỏi Đế quốc Rôma, khôi phục vương triều Đavít → Hô vang: “Hosanna” = vừa “tụng hô”, vừa kêu “Xin cứu chúng tôi!” (nhưng theo nghĩa trần thế). Họ không mong một Đấng chịu đau khổ, chịu chết.

- Theo phong trào, thị hiếu bày đàn – đám đông: Hiếu kỳ, bị cuốn theo đám đông → Tìm phép lạ, không tìm chân lý, chưa thực sự hiểu Ngài là ai.

- Chống đối, tìm cơ: Các thủ lãnh Do Thái theo dõi để tìm cơ bắt bớ, kết án.

Hậu quả: Khi Chúa không đáp ứng kỳ vọng, họ quay lưng. Đám đông dễ bị kích động hô lên: “Đóng đinh nó vào thập giá!” (Mt 27, 22-23)

Họ rước một “Giêsu theo ý họ”, chứ không đón nhận Đức Giêsu thật — Đấng đi con đường thập giá.

B. Con “rước” Chúa vào cuộc đời có ý gì? Trong đời sống, con cũng đã có nhiều ý “rước” Chúa

- Vì thói quen, vì bắt buộc, vì sợ tội: đi lễ, đọc kinh cho xong nghĩa vụ, không vì yêu mến.

- Vì lợi ích: khi cần bình an, ơn lành mới tìm Chúa. Hết khó khăn thì “hết Hosanna”.

- Vì cảm xúc: sốt sắng lúc lễ, tĩnh tâm. Nhưng "để Ngài ở lại đó" trở lại đời thường thì nguội lạnh.

- Vì ý riêng: muốn Chúa làm theo ý mình. Khi không được → thất vọng, xa Chúa. Rước Chúa bằng lá – không phải bằng lòng.

- Rước thật sự (lý tưởng): đón Chúa như Ngài là, không như mình muốn. Không chỉ tìm ơn, mà tìm Chúa; chấp nhận cả thập giá, không chỉ vinh quang; để Chúa dẫn dắt, không phải điều khiển Chúa.

Câu hỏi thực tế: *"Tôi có đang rước Chúa vào cuộc đời — hay đang muốn Chúa theo ý tôi, như dân Do Thái xưa?"*

Chúa Nhật Lễ Lá nhắc nhở: **Đừng hô "Hosanna" hôm nay, rồi "đóng đinh" ngày mai** — bằng cách sống như Chúa không tồn tại.

C. Con “rước” Chúa mỗi ngày mấy lần?

Không phải chỉ là số lần rước lễ

- Trong Lời Chúa;
- Trong Bí tích Thánh Thể;
- Trong cầu nguyện sáng, tối;
- Trong các bữa ăn;
- Trong mọi quyết định;
- Trong những lúc khó khăn;
- Trong các mối quan hệ: để Chúa là trung tâm của gia đình, tha nhân, công việc.

D. Hiểu thế nào về Tuần Thánh? Có phải Thánh từ trong ra ngoài? Thánh từng hơi thở và nhất cử nhất động đều thánh đúng không?

Tuần Thánh không phải để trở nên "thánh nhân" trong 7 ngày — mà là để Chúa biến đổi chúng con từ bên trong, từng chút một. Mỗi khoảnh khắc đều thuộc về Chúa, hướng về Chúa, đi với Chúa từ tung hô → thập giá → phục sinh.

Nên thánh không có nghĩa là hoàn hảo, không lỗi lầm.

Chúng con là những người đang trên đường — đang cố gắng, đang học, đang đứng dậy.

Nên thánh là:

- Biết đứng dậy khi vấp ngã, và để Chúa hoán cải.
- Không để cảm xúc tiêu cực điều khiển hành động.
- Yêu Chúa và yêu người thật sự — không "diễn", không chỉ làm nhiều việc đạo đức bề ngoài.
- Nói sự thật trong yêu thương.
- Không trốn chạy khó khăn và đau khổ — ở lại với cuộc Thương Khó của Chúa. "Đức Maria không 'cứu' được Con mình khỏi cái chết. Nhưng Mẹ ở lại — yêu thương đến cùng, hiện diện trong đau khổ mà không bỏ rơi, không trốn chạy. Trong vai trò người y tế, tuần Thánh tôi có đang làm điều đó không — đồng hành với cuộc Thương Khó của Chúa qua những khó khăn và đau khổ của người bệnh?"
- Làm việc với tinh thần trách nhiệm, như thể đang làm cho Chính Chúa — không phải để được khen.

Và mỗi ngày, chúng con lại bắt đầu — không bằng sức mình, mà bằng ân sủng của Đấng Cứu độ chúng con.

- Anh Khổng Nhuận Sài Gòn

1. Rước Chúa - Tuần Thánh 1. Rước Chúa Ngày xưa... tôi "Rước Lễ" như một thói quen. Bước lên... nhận... rồi trở về. Hai mươi năm... Chúa vẫn ở ngoài kia — như

một người vô gia cư... đi ngang qua đời tôi mà không có chỗ để ở lại. Cho đến một ngày... tôi chợt hiểu: không phải tôi rước một tấm bánh, mà là đón một Khối Tình Yêu Từ đó... tôi không còn “Rước Lễ” nữa, tôi bắt đầu Rước Chúa. Và tôi ở lại. Ở lại lâu hơn một chút... mỗi ngày. Những ngày đầu — 30 phút như một cuộc tập quen. Bây giờ... không còn đếm bằng thời gian nữa, nhưng nếu phải nói — ít nhất... hơn một giờ để ở trong Ngài... và để Ngài ở trong tôi.

2. Tuần Thánh tôi từng nghĩ... mỗi năm chỉ có một Tuần Thánh. Nhưng rồi tôi nhận ra... Khi tôi lắng xuống... khi tôi chìm vào Ngài... khi trái tim tôi chạm vào trái tim Người... thì bất cứ lúc nào — cũng là Tuần Thánh. Không phải vì thời gian thay đổi, mà vì trái tim đã mở ra. Mỗi phút giây có Ngài — đều trở nên THÁNH. Đơn giản vậy thôi... nhưng cũng sâu thẳm đến vô cùng.

3. Lời thì thầm Nhỏ bé thôi... xin cho con được nhỏ bé thôi... để trái tim con nằm yên trong trái tim Người. Nhỏ bé thôi... để tình con hòa tan trong khối tình bao la của Chúa. Và nơi đó... không còn ồn ào, không còn vội vã, chỉ còn lại những giây phút THÁNH — rất khẽ... nhưng chạm đến tận cùng linh hồn...

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đáp này nhé.

Ở đây chữ “rước” (ngày còn nhỏ được tập rước lễ thiêng liêng) hiểu mỗi ngày nhớ đến Chúa được mấy lần ạh ?

1. Khởi đầu Chúa đến với con. Mỗi khi cần giải quyết những chuyện rắc rối ở cái nước thế gian này thì lúc đó con mới nhớ đến Chúa rồi bò lăn bò càng ra xin xỏ.

Thường là không được như ý xin nên đâm ra nghi ngờ !!!.
 Mỗi sau này con nhận được một chút ơn Hoán Cải và con nhận ra Hạnh Phúc là chính Chúa, được đong đầy thật tuyệt vời vì ngày đêm Chúa ở với con. Con không biết Đức Mẹ, các thánh, các vị chứng nhân có kết hiệp (“rước”) mật thiết với Chúa liên li (triền miên) bền bỉ từng phút giây trong ngày cuộc sống không ? Còn con vẫn đang tỉnh thức nhớ đến Chúa (“rước”), kết hiệp với Chúa từng lần, từng lần trong ngày sống thôi ăh !

2. Cả nhà chúng con đang sống những ngày Tuần Thánh. Tại sao lại là ngày thánh ? Thừa là vì Tình Yêu của Chúa và cũng là khuôn mặt thật của Chúa đang tỏ lộ rõ nét nhất và mạnh mẽ nhất từng phút giây trong ngày nên gọi là ngày thánh. Vậy từ đây, từ tư tưởng, lời nói đến việc làm dù nhỏ mọn nhất chúng con luôn kết hợp mật thiết với Chúa vì có Chúa ở đâu thì có thánh ở đó.

ÔTC